

Kristianstads Filmstudios

Faktablad

vår 2000

Filmografi

Broadcast (1968)
Resurrection of a Crime
(1970)
Days of 36 (1972)
Turnéskådespelarna (1975)
The Hunters (1977)
Alexander den store
(1980)
Aten (1982)
Resan till Kythera (1984)
Biodlaren (1986)
Landskap i dimma (1988)
Storkens dröjande steg
(1991)
Lumière and Company
(1995)
Odysseus blick (1995)
Evigheten och en dag
(1998)

**Biograf
Saga
lördagar
kl. 15.00**

EVIGHETEN OCH EN DAG

Mia eoniotta ke mia mera

Produktionsuppgifter

Produktionsländer: Grekland/Frankrike/Italien 1998

Regi: Theo Angelopoulos

Manus: Theo Angelopoulos, Tonino Guerra m. fl.

Längd: 133 minuter

Musik: Eleni Karaindrou

Skådespelare: Bruno Ganz (Alexandros), Isabelle Renauld (Anna), Achileas Skevis (barnet), Despinea Bebedelli (modern), m. fl.

Om regissören

Theo Angelopoulos är född 1935 i Aten. Han påbörjade studier i juridik men övergav dessa till förmån för litteraturstudier vid Sorbonne. Efter avslutade studier tänkte han först söka in vid filmskolan i Paris men beslöt istället att återvända till Aten. Han arbetade ett tag som journalist och kritiker för tidningen "Demokratiki Allaghi" tills den förbjöds av juntan efter militärkuppen 1967 och Angelopoulos blev arbetslös. Efter diktaturens fall 1974 arbetade Theo Angelopoulos en tid vid RAI i Italien.

Filmen *Evigheten och en dag* är Theo Angelopoulos fjortonde film. Den vann Guldpalmen i Cannes 1998.

Om filmen

Theo Angelopoulos är inte de snabba klippningarnas eller det hetsiga tempots regissör. Långa tagningar, långa åkningar över landskapet och intensiva, nästan outhärdligt långa fokuseringar brukar känneteckna hans filmspråk. Poetiska svep över landskap, som inte alltid skimrar poetiskt utan kanske ödsligt och känslolokalt. Denna film liksom den föregående, "Odysseus blick", kan ses som ett sätt att skildra situationen på Balkan inte minst med tanke på förhållandet Grekland - Albanien och de gräns-

problem som funnits och i än högre grad finns nu, när albaner försöker hitta någon annanstans att bygga en framtid.

Liksom i den förra filmen skildras en äldre mans vilshenhet i tillvaron men också en slags försoning, med livet och sitt eget öde.

